

Gyulai Líviusz, Kosuth-díjas grafikus barátunk 2007. december 2-án Pestújhelyen ünnepelte családiásan széles baráti körben 70. születésnapját, melynek alkalmából sok meglepetésben volt része. Emmyke párja éppen a vasárnapian csöndes művelődési ház színpadán botorkáltatta a mit sem sejtő Mestert, mikor hirtelen fény gyúlt és felgördült a függöny.

A reflektorfényben ott állt Lulu, hunyorogva: mi is történik körülötte, de megpillantva a nézőteret megtöltő, csendben várakozó arcokat, boldog mosollyal megnyugodott.

A „közönség” köszöntő nótával üdvözölte (lásd alább), melyet Berecz Andris tanított be, majd mesét is mondott, Emmyke virággal, verssel, Vendel unokája a nagypapa hajdani versével lepte meg, Szemadám Gyuri és fia, Tamás bűvészkedett, a számos felebarát csupa jókívánsággal teleírt és -rajzolt neki egy albumot, a Mester filmen láthatta viszont vallomását életéről és munkájáról, hatalmas tortáján Casanova is megjelent, s a vendégsereg de Ronch kapitány naplójából vihett magával emlékül pajzán animációs jelenetsorozatot.

Feljött a szép Hajnalcsillag,
Amely régóta nem villog.
Eszte deje, hogy nem láttam,
Jaj, de szívszakadva vártam!
Felvirrasztott Isten mára,
Lulu születésnapjára.
Tótsd teli hát poharadat,
Úgy vigasztald versmondódat!
Isten éltessen Tégedet,
Vegye el ellenségedet!
Örökkön örökké ámen,
Örökkön örökké ámen!

Másik „hetvenkedő” barátunkat, Zachár Ottó három nappal később, december 5-én, a szokásos szerdai Bohemia „hivatali órára” érkezvén a Bem sörözőben érte hasonló meglepetés. Itt is számos Bohemiás felebarát, ismerős szaladt össze, hogy teljes sötétségben fogadja, mire megszólalt Kozák Józsi dudája, s minden ki- és megvilágosodott. Következett a kötetlen gratulációs sora, és az ünnepelt saját portréját is haza vihette Gyulai Líviusztól. Tóth Eszter barátunk spontán papírra vetett és felolvasott tréfás jókívánsága legyen emléke eme egyszeri napnak:

Kedves jó barátunk, Ottó Zachárovics!
Búban, fájdalomban Te sohase voníccs!
Sőt a gondok felé még csak ne is konyíccs!
Minket bús pofával sohase szomoríccs.
Hanem legyen élted az üdvből otromba,
Nőjön örömed, mint esőtől a gomba,
Gyönyöreid háza sose düljön romba,
Az ég Hozzád soha ne legyen goromba.
Miképpen Aeneás bujdosott Trójából,
Bujdossék a balsors szíved kunyhójából,
Legyen élted szép fa, mit nap s szellő ápol,
Sokakra árny kékül lombkoronájából.
Sose törjön félre kedved csizmasarka,
Legyen örömednek bugyogója tarka,
Ne legyen életed rövid, mint nyúl farka,
A sorsnak irántad ne legyen szűk marka.
Boldogságod fénye legyen szép szivárvány,
Rajta, mint egy hídon, szép tündérek járván,
Ne bántson a kétely, sem másféle járvány,
Hanem oly erős légy, mint a márvány.

(mé)

(Fotó: Polgár László és Zachár Ottó)

